

stillende Maade end det nu stillede Ændringsforslag. Man søger gennem denne Lovgivning at skaffe Klarhed paa dette Omraade, og vi kan ikke erkende, at der her er skaffet større Klarhed, tværtimod. Men da vi indenfor Udvalget har ment, at en Del af de fra vor Side fremsatte Betragtninger i nogen Maade er blevet optaget fra anden Side, har vi ikke villet modsætte os det stillede Ændringsforslag, og vi vil derfor stemme for Lovforslaget, som det her foreligger. Men vi betragter det, som sagt, som en daarligere Løsning end det oprindeligt fremsatte Lovforslag.

J. P. Jensen: Jeg har et Par Gange, første Gang under Finanslovens første Behandling og dernæst, da vi havde Husmandsloven til Behandling, berørt det uheldige Forhold, at denne Lov ikke gælder alle Huse paa Landet uden Hensyn til Jordtilliggende. Den skulde indeholde en Beskyttelse ogsaa for dem, der ikke har 1 Td. Land. Jeg har det Tilfælde — der er flere, men jeg nævner her kun dette —, hvor en Mand, der altsaa ikke falder ind under Lovens Beskyttelse, er opsagt af Vallø Kloster, fordi han er gaaet ind i sin faglige Organisation. Den vedkommende har faaet Huset i Fæste efter sin Svigerfader, der har opført det for ca. 40 Aar siden og fra Vallø har faaet 200 Kr. i Byggehjælp, Undertømmeret til Huset og nogle Sten. Resten, saasom Bræder, har Manden selv skaffet til Veje, har selv udført Arbejde og betalt Arbejde, han har endvidere tilvejet bragt Halm og Overrygning paa Huset, han har selv beplantet sin Have, han har gravet sin Brønd, han har drænet sin Mark, og der tilstaas ham nu, da han opsiges fra sit Hus, ikke en eneste Øres Vederlag trods det, at han har lagt alt sit Arbejde ind deri. For 5 Aar siden opførte han et Hus, der kostede 900 Kr., foruden hans personlige Arbejde derpaa, og derfor har han modtaget 500 Kr. Den Prisstigning, der har fundet Sted i Krigstiden, har han altsaa ikke faaet Lov til at benytte paa det Sted, han har opført. Den eneste Erstatning, han faar, er 500 Kr. for den Bygning, han opførte for 5 Aar siden. Al den øvrige Værdi, han har lagt i dette Hjem, har Vallø Stift tilegnet sig. Og det er min Overbevisning, at saaledes gaar det paa alle vore Godser rundt omkring, man tilegner sig de Værdier, der gemmes under den halve ha, naar Huset inddrages. I Almindelighed har man forøget Afgiften paa disse Huse, der ligger under det Areal, som Loven beskytter. Jeg maa derfor beklage, at man ikke ogsaa

har medtaget disse Huse under Beskyttelsen. Jeg ved ganske vist, at der staar, det skal være Landbrugshuse, men jeg tror, at de Folk, der i Øjeblikket bliver gjort husvilde og bliver sat ud af deres Hjem, er daarligere stillede end de, der kommer til at miste 3 Tdr. Land. I Øjeblikket er det Bopælen, Hjemmet, der er vanskeligst at skaffe. Jeg vil derfor henstille, om det ikke var muligt at faa skabt en Beskyttelse for disse Folk, i alt Fald saaledes, at de ikke kan blive sat ud af deres Hjem uden at faa fuld Erstatning for de Værdier, de har frembragt, og for den Værdiforøgelse, den vedkommende Godsbesidder nu stikker i sin egen Lomme.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker Udvalget for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet, og som har ført til, at der er opnaaet fuldstændig Enighed indenfor Udvalget om at slutte sig til det Ændringsforslag, som jeg efter nærmere Forhandling med Udvalget har fundet det rigtigt at stille. Medens Udvalgets ærede Ordfører (Martin Hansen) har anbefalet Forslaget, saaledes som det nu foreligger, er der fra andre Sider vel ikke taget noget som helst Forbehold, men udtalt dels en Glæde over, at Forslaget nu har faaet en helt anden Form, end det havde fra Begyndelsen, dels en Beklagelse af, at det ikke har den samme Form som fra Begyndelsen. Til det ærede Medlem Hr. Andreasen, der mente, at dette Ændringsforslag betød en fuldstændig Forkastelse af mit oprindelige Forslag, og at det var et helt nyt Forslag, der nu vilde blive vedtaget, skal jeg sige, at det ærede Medlem i Formaliteten har Ret, thi tilsyneladende er det et ganske andet Forslag. Men det Forslag, jeg havde stillet, var kun et Optræk af de forskellige Paragraffer i 2det Afsnit af Loven af 30. Juni 1919, og det er et rent formelt Spørgsmaal, hvorvidt man mener det fornødent at gentage disse Paragraffer eller blot gennemføre de væsentlige Ændringer, der tilsigtes, ved en Forandring af de paagældende Paragraffer i den nævnte Lov.

Det, der var Formaalet for mig, da jeg fandt det rigtigt at foreslaa en Ændring i Loven om Brug af Huse paa Landet, var for det første at opnaa, at der fra Lovgivningsmagtens Side kom til at foreligge en klarere Tilkendegivelse af, hvilke Huse der falder ind under Loven, og hvilke der falder udenfor.

Jeg havde den Opfattelse, som ogsaa har bekræftet sig, at der her paa Rigsdagen i det store og hele var Enighed om, hvad